

індивідуальних запитів студента до якості організації навчальної діяльності закладу вищої освіти. Проте розуміння важливої ролі мовних курсів за вибором у становленні компетентної особистості не підлягає сумнівам, адже повсякчасна робота над вдосконаленням комунікативних компетентностей є визначальною при становленні студента як спеціаліста, подальшому професійному удосконаленню, творчій самореалізації, тобто формуванні фахівця, який завжди відповідатиме мінливим потребам ринку праці.

ЛІТЕРАТУРА

1. Василюк А. Альтернативні типології освітніх реформ. Порівняльно-типологічні студії. 2010. №3. С. 161-167. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ppstud_2010_3-4_22.
2. Вибіркові дисципліни – історичний екскурс. URL: https://lutsk-ntu.com.ua/sites/default/files/1_vibirkovi_discipli-istorichna_dovidka.pdf.
3. Галицька М. М. *Складові комунікативної компетентності студентів вищих навчальних закладів. Освітологічний дискурс*. 2015. № 2 (10). С. 39-47.
4. Грушко В. І., Чумаченко О. Г. *Цілі вищої освіти в контексті модернізації економіки та суспільства. Економічна теорія та освіта XXI століття: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції*, м. Київ, 25 вересня 2015 року. Київ, 2015. С. 14-17.
5. Кравченко-Дзондза О. *Формування комунікативної компетенції студентів у процесі вивчення культурологічних дисциплін. Актуальні питання гуманітарних наук*. 2014. Вип. 10. С. 205-208.
6. Моніторинг інтеграції української системи вищої освіти в *Європейський простір вищої освіти та наукового дослідження: моніторинг*. дослідж.: аналіт. звіт / Міжнарод. благод. Фонд «Міжнарод. Фонд дослідж. освіт. політики»; за заг. ред. Т. В. Фінікова, О. І. Шарова. К. : Таксон, 2014. С. 37-39.
7. Полонська Т. К. *Елективні курси як невід’ємний компонент іншомовної освіти в середній і вищій школі. Вища освіта України у контексті інтеграції до європейського освітнього простору : гуманітарний вісник ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький держ. пед. ун-т ім. Григорія Сковороди»*. К. : Гнозис, 2014. Вип. 31. Том VII(49). С. 111–119.
8. Стрельников В. Ю., Брітченко І. Г. *Сучасні технології навчання у вищій школі : модульний посібник для слухачів авторських курсів підвищення кваліфікації викладачів МППК ПУЕТ*. Полтава : ПУЕТ, 2013. 309 с.

УДК 81'373.46'276.6:61

Синиця В. Г.¹, Беляєва О. М.², Мироник О. В.³

^{1,3} Буковинський державний медичний університет

² Полтавський державний медичний університет

ЕПОНІМНИЙ КОМПОНЕНТ У СКЛАДІ НАЙМЕНУВАНЬ ОРФАННИХ ЗАХВОРЮВАНЬ

У статті описуються результати власних досліджень лексико-семантичної та етимологічної характеристики латинських та українських назв орфанних захворювань з епонімним компонентом.

Ключові слова: орфанні захворювання, епонімні терміни, латинська клінічна термінологія, англійська клінічна термінологія, синонімія.

The article describes the results of the authors' research of lexical-semantic and etymological characteristics of Latin and Ukrainian orphan diseases with the eponymous component.

Key words: orphan disease/rare disease, eponymous terms, Latin clinical terminology, English clinical terminology, synonymy.

Вступ. В умовах антропоцентричної парадигми спостерігається стала тенденція до зацікавленості науковців термінами з епонімним компонентом [3; 4; 6;

9; 10; 12; 17; 18; 20; 21; 22; 23], що дає змогу стверджувати, що вивчення цього феномена в медичній термінології залишається **актуальним напрямом лінгвістичних досліджень**. Позитивним є факт вивчення епонімних термінів фахівцями з медичною освітою [2; 7; 8; 11; 13; 14]. Неодноразово до цього питання зверталися також автори пропонованої статті [15; 19], які переконані що філологам-термінознавцям і фахівцям-медикам варто було б об'єднатися в цьому напрямі з метою осмислення досліджуваних термінів у плані змісту (пріоритетною є думка фахівців-медиків) і плані вираження (пріоритет залишається за лінгвістами).

Мета розвідки: компаративне дослідження латинських та англійських епонімів, що вживають на позначення назв орфанних захворювань.

Для досягнення поставленої мети використані такі **методи дослідження:** описовий – для характеристики лексико-граматичного складу й семантичних параметрів відібраних термінологічних сполук з епонімним компонентом і метод моделювання для виокремлення типових моделей, за якими утворюються досліджувані термінологічні сполучення.

Основна частина. Наказом Міністерства охорони здоров'я України за №778 від 27.10.2014 року затверджено 275 орфанних хвороб, з них для 171 захворювання зазначено коди МКХ-10 [1]. Залежно від нозології, орфанні хвороби віднесені до 13 груп, наприклад, до групи II віднесено рідкісні хвороби крові й кровотворних органів та окремі порушення із залученням імунного механізму; група IV – рідкісні хвороби нервової системи; група XI – рідкісні хвороби склери, рогівки, райдужної оболонки та війкового тіла etc.

За даними медичної літератури, орфанными є вроджені або набуті хвороби, 80% яких генетично зумовлені. Трапляються вони вкрай нечасто: рідше ніж один випадок на 2000 населення країни – зазначена норма прийнята країнами ЄС в 1999 р. [16]. Європейський комітет експертів із рідкісних хвороб (The European Union Committee of Expertson Rare Diseases) визнає до 8 тисяч нозологій рідкісних захворювань [16], але лише 250 із них мають свій шифр у МКХ-X («Десятий перегляд Міжнародної статистичної класифікації хвороб і проблем, пов'язаних зі здоров'ям»).

Уперше термін «орфанні хвороби» з'явився в 1983 році в США з прийняттям законодавчого акту «Orphan Drug Act», яким було визначено 1600 рідкісних хвороб невідомої етіології. Власне прикметник «орфанний» походить від грецького «ὄρφανός» (англ. orphan) – сирота, сирітський [3]. У сучасній науковій медичній літературі трапляються такі синоніми терміна «орфанні хвороби» як «рідкісні хвороби» і «сирітські хвороби».

Слід наголосити, що в жодному з доступних нам словників (Arnaudov G., 1969; RudzitisK., 1973, 1979; Петрух Л., Головка І., 2013-2016) термін «орфанні хвороби» / «рідкісні хвороби» латинською мовою не фіксується. В англійській медичній термінології зафіксовано назви «orphan disease» / «rare disease». Структурно латинські й англійські назви є ідентичними, хоча порядок слів відповідає усталеному в цих мовах: іменник + прикметник (лат.), прикметник + іменник (англ.). В англійському варіанті до іменника disease додається означення orphan (від старогрецького ὄρφανός – сирота / сирітський) або прикметник rare (від латинського rarus, a, um – рідкісний, такий що трапляється рідко [5]).

Аналіз сучасних латинських та англійських термінів на позначення орфанних хвороб засвідчив, що в цьому термінологічному прошенні наявна значна кількість термінологічних сполук з епонімним компонентом.

Усього було проаналізовано 302 назв нозологій, включених до Переліку орфанних захворювань [1], з яких 66 містять епонімний компонент, що становить 21,85% від загальної кількості проаналізованих термінів. Кількісна характеристика термінів з епонімним компонентом за групами представлена в таблиці 1.

Таблиця 1

Група хвороб	Загальна кількість нозологій, представлених у групі	Терміни з епонімним компонентом	% від загальної кількості нозологій, представлених у групі
I. Рідкісні ендокринні хвороби, розлади харчування та порушення обміну речовин	61	11	18%
II. Рідкісні хвороби крові й кровотворних органів та окремі порушення із залученням імунного механізму	29	8	27,6%
III. Рідкісні розлади психіки та поведінки	3	3	100%
IV. Рідкісні хвороби нервової системи	39	9	23%
V. Рідкісні хвороби системи кровообігу	8	1	12,5%
VI. Рідкісні хвороби шкіри та підшкірної клітковини	3	-	0%
VII. Рідкісні уроджені вади розвитку, деформації та хромосомні аномалії	48	16	33,3%
VIII. Рідкісні хвороби кістково-м'язової системи та сполучної тканини	36	12	33,3%
IX. Деякі рідкісні інфекційні та паразитарні хвороби	5	1	20%
X. Рідкісні новоутворення	65	3	5%
XI. Рідкісні хвороби склери, рогівки, райдужної оболонки і циліарного тіла	3	2	66,6%
XII. Рідкісні хвороби органів дихання	1	-	0%
XIII. Рідкісні хвороби органів травлення	1	-	0%

Як видно з таблиці, кількість термінів з епонімним компонентом коливається від 100% (третя група) до 5% (десята група). У 6, 12 і 13 групах трьох групах не виявлено жодного терміна з епонімним компонентом.

Синтаксична структура термінів з епонімним компонентом традиційна: у латинських термінах першу позицію посідає базова одиниця загального змісту, другу – епонім в *gen. sing.*, в англійських термінах першу позицію посідає епонім, другу – загальний термін. Cfr.: лат. *syndromum Wolmani*, англ. *Wolman's syndrome*.

У більшості досліджуваних термінів зафіксоване структурне ядро «синдром» (лат. *syndromum*, англ. *syndrome*) – 34 приклади або *хвороба* (лат. *morbis*, англ. *disease*) – 19 прикладів. Епонімних утворень з найменуванням конкретної патології виявлено 4: лат. *sarcoma Kaposi*, англ. *Kaposi's sarcoma*; *ataxia Friedreichi*, англ. *Friedreich's ataxia*; лат. *granulomatosis Wegeneri*, англ. *Wegeneri granulomatosis*; лат. *anaemia Fanconi*, англ. *Fanconi's anemia*.

У вибірці епонімних термінів, що слугують для номінації орфанних захворювань, домінують термінологічні сполуки з одним епонімом – усього 24 одиниці. Cfr.: лат. *syndromum Felty*, англ. *Felty's syndrome*; лат. *morbis Wilsoni*, англ. *Wilson's disease*.

Не менш численними є утворення, до складу яких входить два епоніми – 22 одиниці, наприклад: лат. *syndromum Russeli-Silveri*, англ. *Russell's-Silver's syndrome*; лат. *morbis Niemann-Picki*, англ. *Niemann-Pick disease*.

Три епоніми зафіксовані в назві рідкісного захворювання, відомого як SRO: лат. *syndromum Stel-Richrdson-Olszewski*, англ. *Stel's-Richardson's-Olszewski syndrome*. Це захворювання, за даними літератури, уперше було описано канадськими неврологами John Clifford Richardson (1909-1986), John C. Steele, Jezy Olszewski (1913-1964) у 1964 році й відоме в професійному медичному дискурсі як «прогресуючий над'ядерний параліч». Однак, на думку деяких авторів [14, с. 45-50], ці термінологічні сполуки не варто вважати синонімічними.

Питання функціонування епонімів в якості синонімів кваліфікативних термінів тісно пов'язане з доволі дискусивним питанням щодо синонімії в термінології. Більшість науковців визнають наявність синонімії у термінології, утім, послідовники відомого термінознавця Д. Лотте – не погоджуються з можливістю існування термінів-синонімів. На нашу думку, у цьому контексті цілком слушним є зауваження І. Луговської, що виявлення синонімічних рядів у медичній лексиці, дослідження їх семантики й етимології має на меті встановлення доцільності та ситуативності їх вживання у науковій термінології [10, с. 106].

Слід зазначити, що серед досліджуваних епонімних термінів на позначення найменувань рідкісних захворювань, власне, як і будь-яких інших термінів, фіксується явище синонімії (див. табл. 2).

Таблиця 2

Рідкісне захворювання з епонімним компонентом	Синонімічна назва без епонімного компонента	Синонімічна назва з епонімним компонентом
лат. <i>syndromum Louis-Bari</i> англ. <i>Louis-Bar's syndrome</i>	лат. = англ. <i>ataxia-teleangiectasia</i>	
лат. <i>syndromum Wiskotti-Aldrichi</i> англ. <i>Wiskott'i- Aldrich's syndrome</i>		лат. <i>syndromum Aldrichi</i> англ. <i>Aldrich's syndrome</i>
лат. <i>syndromum Lennox-</i>		лат. <i>syndromum Lennox</i>

Gastauti англ. Lennox's – Gastaut' syndrome		англ. Lennox's syndrome
лат. syndromum Landau - Cleffneri англ. Landau's-Cleffner's syndrome	лат. aphasia epileptica acquisita англ. acquired epileptic aphasia	
лат. syndromum Eatoni- Lamberti англ. Eaton's-Lambert's syndrome	лат. syndromum myasthenicum англ. myasthenic syndrome	
лат. syndromum -Sjögreni англ. Sjögren's syndrome	лат. syndromum siccum англ. dry syndrome	лат. morbus Gougerot- Sjögreni англ. Gougerot's- Sjögren's disease
лат. syndromum Turneri англ. Turner's syndrome		лат. syndromum Schereschevsky-Turneri англ. Schereschevsky's- Turner's syndrome
лат. morbus Weber- Christiani англ. Weber's-Christian's disease/syndrome	лат. panniculitis non suppurativa nodularis англ. relapsing febrile nodular nonsuppurativepanniculitis	
лат. syndromum Fabry англ. Fabry's syndrome	лат. angiokeratoma corporis diffusum англ. angiokeratoma corporis diffusum; diffuse angiokeratoma	лат. syndromum Fabry- Andersoni англ. Fabry's-Andersony's syndrome
лат. syndromum Wolmani англ. Wolman's syndrome	лат. xanthomatosis familiaris primaria англ. primary familial xanthomatosis	
лат. morbus Wilsoni англ. Wilson's disease	лат. dystrophia hepatocerebralis англ. degeneration hepatolenticularis	

Як видно з таблиці 2, шість термінів з епонімним компонентом мають кваліфікативні синонімічні назви, утворені за такими синтаксичними моделями:

1) іменник у Nom. sing. + означення, виражене прикметником у Nom. sing., = 2 приклади → syndromum siccum et syndromum myasthenicum;

2) іменник у Nom. sing. + означення, виражене прикметником у Nom. sing., + діеприкетник минулого часу пасивного стану в Nom. sing. = 1 приклад → aphasia epileptica acquisita;

3) іменник у Nom. sing. + означення, виражене прикметником у Nom. sing., + прикметник у Nom. sing. = 1 приклад → panniculitis non suppurativa nodularis/ англ. relapsing febrile nodular non suppurative panniculitis;

4) іменник у Nom. sing. + означення, виражене іменником у Gen. sing., + дієприкметник минулого часу пасивного стану у Nom. sing. = 1 приклад → angiokeratoma corporis diffusum / англ. angiokeratoma corporis diffusum або diffuse angiokeratoma.

У п'ятьох випадках синонімічні назви пов'язані з приєднанням на певному етапі до існуючого епонімного терміна ще одного/кількох епонімів. Це явище закономірно поширене в медичній термінології, оскільки одну й ту ж мальформацію, патологічний стан (симптом, синдром) могли вивчати різні вчені в різних куточках світу. Ad exemplum: syndromum Lennox' et syndromum Lennox'-Gastauti / англ. Lennox' syndrome, Lennox' - Gastaut's syndrome, які описали захворювання незалежно один від іншого.

На нашу думку, якому із синонімів слід надавати перевагу, мають вирішувати експерти з питань уніфікації медичної термінології, досвідчені та авторитетні лікарі-науковці, хоча ми чітко усвідомлюємо, що існує національна традиція.

Як було зазначено, натепер термінологи не дійшли єдиної думки щодо статусу епонімних термінів у медичній термінології. Одні з них (Лейчик В.М., 2014; Какзанова Е.М., 2011; Woywodt A., Matteson E., 2007; Strous R. D., Morris C. E., 2007) категорично проти функціонування подібних термінологічних сполук і періодично піднімають питання про обмеження вживання епонімів медичною спільнотою, інші, думку яких поділяють і автори пропонованого дослідження, не просто визнають право на повноцінне існування епонімних утворень, а й вважають це явище цілком природним [3; 4; 9; 10; 12; 18].

Висновки. Незаперечними перевагами епонімів є такі: відносна короткість, легкість для запам'ятовування, зрозумілість фахівцям, наявність цінної історичної інформації про внесок тієї чи іншої особи в розвиток медицини як науки. Структурно-семантичний аналіз найменувань орфанних хвороб з епонімним компонентом засвідчив, що такі терміни є надзвичайно поширеними, вони містять об'ємну спеціалізовану інформацію з мінімальним використанням граматичних структур. Переважна більшість термінологічних сполучень як в українській, так і в англійській мовах є біномними, а також триномними утвореннями; квадриномні й інші утворення трапляються рідше. Серед проаналізованих термінів-синонімів перевага надається кваліфікативним безепонімним утворенням, що пояснюється прагненням до розкриття змісту термінованого поняття та більш точної передачі його суті.

ЛІТЕРАТУРА

1. Наказ Міністерства охорони здоров'я України № 778 від 27.10.2014 «Про затвердження переліку рідкісних (орфанних) захворювань» (із змінами, внесеними згідно з Наказами Міністерства охорони здоров'я № 919 від 30.12.2015, № 731 від 29.06.2017, № 2664 від 24.12.2019). – Режим доступу: zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1439-14#Text.

2. Беляева О.М., Ждан В.М., Цісик А.З. Латинсько-український медичний енциклопедичний словник: у 2 т. Т.2 N-W. К. : ВСВ «Медицина», 2020. 456 с.
3. Варнавская Е. В. Статус и функционирование эпонимов в медицинской терминологии испанского языка: автореф. дис. на соискание научн. степени канд. филол. наук : 10.02.05 «Романские языки». Воронеж, 2009. 24 с.
4. Гаранин А.А., Гаранина Р.М. О месте эпонимов в современной медицинской терминологии. Вопросы ономастики. 2019. Т. 16. № 3. С. 110 – 124.
5. Дворецкий И. Х. Латинско-русский словарь: ок. 50000 слов. 3-е изд., испр. М. : Русский язык, 1986. 840 с.
6. Дзюба М. Диференціація епонімічних термінів і номенів / Майя Дзюба // Вісник Нац. ун-ту «Львівська політехніка» : Серія «Проблеми української термінології». 2010. № 676. С. 15–18.
7. Ждан В.М., Дворник В.М., Аветіков Д.С., Беляева О.М. Деякі питання функціонування медичних епонімів. Current Trends in the Study and Teaching of Foreign Languages : Proceedings of the 1st International Scientific and Practical Online Conference (Poltava, 04 June 2021). Poltava : Astraya, 2021. P. 3–15.
8. Колобов А. В., Мясников А. А., Строев Ю. И., Чурилов Л. П. Эпонимы в медицинском образовании и в устах врачей: устаревшее или вечное? Здоровье – основа человеческого потенциала: проблемы и пути их решения. 2009. № 1, Vol. 4. С. 490 – 495.
9. Лаптева Е. Функционирование эпонимических терминов в энциклопедических статьях медицинского характера. Филологические науки. Вопросы теории и практики. Тамбов: Грамота, 2014. № 12 (42): в 3-х ч. Ч. II. С. 106 – 108.
10. Луговська І. Б. Синоніми у медичній термінології / І. Б. Луговська // Наукові праці Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка. Філологічні науки. 2010. Вип. 23. С. 106-111. - Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npkpnu_fil_2010_23_24.
11. Мельник П. О. Уроджені та набуті синдроми в оториноларингології : епонім. слов.-довід. / П. О. Мельник, В. П. Пішак, О. Г. Плаксивий, С. А. Левицька. – Чернівці : Медакадемія, 2003. – 183 с.
12. Микульчик Р. Дослідження синонімів в українському термінознавстві. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Сер. Проблеми української термінології». 2015. № 817. С. 42-46.
13. Мислицький В. Ф. Спадкові синдроми : епонімний слов.-довід. / В. Ф. Мислицький, В. П. Пішак, В. І. Проняєв. Чернівці : Прут, 1998. 312 с.
14. Селивестров Ю.А., Шпилюкова Ю.А., Иллариошкин С.Н. Правильно ли используются некоторые эпонимы в неврологии? Российский неврологический журнал. 2020. Вып. 3. С. 45-50.
15. Синиця В. Латинські епонімічні терміни на позначення вроджених вад розвитку та спадкових синдромів / В. Синиця, О. Беляева, О. Мироник // Актуальні питання суспільних наук та історії медицини : українсько-румунський науковий журнал. Сер. Філологічні науки. – Чернівці-Сучава : БДМУ, 2017. № 3. С. 79–84.
16. Фармацевтична енциклопедія / Голова ред. ради та автор передмови В. П. Черних. 2-ге вид., переробл. і доповн. К. : "МОРІОН", 2010. 1632 с. Режим доступу: pharmencyclopedia.com.ua/article/8216/ofanni-zaxvoryuvannya.
17. Хирівська Г. П. Епоніми в українській фармацевтичній термінології. Термінологічний вісник. 2015. Вип. 3(2). С. 110 – 116.
18. Чикильдин Д. В. Важность эпонимии в медицинском дискурсе. European Research. 2016. № 3 (14). С. 41 – 44.
19. Bieliaieva O. M. Pharmaceutical Terms with Onomastic Component: Quantitative, Structural and Lexico-Semantic Analysis / O. M. Bieliaieva, V. H. Synytsia, Y. V. Lysanets // Wiadomości Lekarskie. 2018. Vol. 71. Nr.1. cz.II. P. 217–221.
20. Bytsko N. I., Pavlovich L. B., Bilous I. I., Semenko I. V. Linguistic aspects of eponymic professional endocrinologic terminology. International Journal of Endocrinology. 2017. №2. T. 13. P. 203 – 208.
21. Lysanets Yu. V., Navrylieva K. H. Medical eponyms as a subject of controversies in the modern terminology studies. Актуальні проблеми сучасної медицини: Вісник Української медичної стоматологічної академії. 2017. Вип. 17. № 4(60). P. 225 – 227.

22. Monin S. Termes éponymes en médecine et application pédagogique. ASp. 1996. № 11-14. P. 217 – 237.
23. Toarnă D.-M. Éléments de phraséologie scientifique dans le langage medical. Studii si cercetari de onomastica si lexicologie. 2019. Vol. 12. Issue 1/2. P. 302 – 309.

УДК 378.147.091.016:61:54

**Сирова Г.О., Завада О.О., Петюніна В.М., Макаров В.О.,
Чаленко Н.М., Тишакова Т.С., Левашова О.Л.**
**Харківський національний медичний університет
м. Харків, Україна**

МЕТОДИЧНІ ЗАСАДИ ВИКЛАДАННЯ МЕДИЧНОЇ ХІМІЇ НА ТЕРЕНІ ФОРМУВАННЯ «КЛІНІЧНОГО МИСЛЕННЯ» МАЙБУТНІХ ЛІКАРІВ

Метою дослідження став аналіз наукових публікацій, які описують різноманітні методологічні підходи формування «клінічного мислення» у студентів-медиків під час викладання фундаментальних дисциплін: таких, як медична хімія.

В статті розглянуто основні методичні засади викладання медичної хімії на терені формування «клінічного мислення» майбутніх лікарів. Визначено, що сьогодні медична освіта вимагає якісного нового підходу до навчального процесу з метою використання різних методологічних підходів для формування «клінічного мислення» у студентів-медиків з перших років навчання в медичному університеті.

Ключові слова: студентський колектив, професійна компетентність, здобувач вищої освіти, мотивація, комунікація, клінічне мислення.

Целью исследования стал анализ научных публикаций, описывающих разнообразные методологические подходы формирования «клинического мышления» у студентов-медиков при преподавании фундаментальных дисциплин: таких, как медицинская химия.

В статье рассмотрены основные методические основы преподавания медицинской химии на территории формирования «клинического мышления» будущих врачей. Определено, что сегодня медицинское образование требует нового подхода к учебному процессу с целью использования различных методологических подходов для формирования «клинического мышления» у студентов-медиков с первых лет обучения в медицинском университете.

Ключевые слова: студенческий коллектив, профессиональная компетентность, соискатель высшего образования, мотивация, коммуникация, клиническое мышление

The aim of the study was to analyze scientific publications describing various methodological approaches to the formation of "clinical thinking" in medical students when teaching fundamental disciplines such as medical chemistry.

The article discusses the main methodological foundations of teaching medicinal chemistry in the territory of the formation of "clinical thinking" of future doctors. It has been determined that today medical education requires a new approach to the educational process in order to use various methodological approaches for the formation of "clinical thinking" in medical students from the first years of study at a medical university.

Key words: student body, professional competence, applicant for higher education, motivation, communication, clinical thinking